

Zevende zondag na Pasen 16-17 mei 2026

— decaanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Laat je dragen door de Moeder - Ingeborg Sergeant (2017)

https://www.youtube.com/watch?v=hq4HwHMRTFg&list=RDhq4HwHMRTFg&tart_radio=1

Ik ken een huisje langs de weg,
waar de tijd is stil blijven staan.
't Is een kapelletje langs de baan,
het werd gebouwd in Moeders naam.
Daar staat een beeldje gehavend door de tijd,
dat al zoveel geheimen heeft gehoord.
Daar wordt geluisterd want er is een zee van tijd
en in die stilte ervaar je een soort kwetsbaarheid.

Laat je dragen door de stilte van de Moeder
voel je gedragen door Haar aanwezigheid.
Laat je dragen door het wezen van de Moeder
vervuld van mededogen en tederheid.

Ik ken een kerkje verscholen in het groen,
waar het wonder nog elke dag gebeurt.
Het is het wonder van de aanwezigheid,
't is een oase van vrede in een veel te drukke tijd.

Laat je dragen door de stilte van de Moeder
voel je gedragen door Haar aanwezigheid.
Laat je dragen door het wezen van de Moeder
vervuld van mededogen en tederheid.

Er zijn op aarde heel wat huisjes neergehaald
en we razen onszelf zo graag voorbij.
Tot je op een dag gedwongen wordt om stil te staan
en dat je merkt dat jij soms ook wel eens gedragen wil zijn.

Laat je dragen door de stilte van de Moeder
voel je gedragen door Haar aanwezigheid.
Laat je dragen door het wezen van de Moeder
en voedt jezelf met mededogen en tederheid.
Laat je dragen door de stilte van de Moeder
en voedt jezelf met mededogen en tederheid.

Een ontdekking ... dit eigentijds Marialiedje en wel door Ingeborg (Eurovisiesongfestival 1989 met 'Door de wind' samen met Stef Bos).

Passend bij de thematiek van de lezingen van deze 7^e Paaszondag met een oproep tot verstillig en eensgezinde verbondenheid in gebed samen met Maria tussen Hemelvaart en Pinksteren.

Intredelied: Al heeft Hij ons verlaten (ZJ 412)

<https://www.youtube.com/watch?v=FRH9rwjmPg8>

Al heeft Hij ons verlaten,
Hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in Hem bezaten
is altijd om ons heen
als zonlicht om de bloemen
een moeder om haar kind.
Teveel om op te noemen
zijn wij door Hem bemind.

Al is Hij opgenomen
houd in herinnering,
dat Hij terug zal komen
zoals Hij van ons ging.
Wij leven van vertrouwen,
dat wij zijn majesteit
van oog tot oog aanschouwen
in alle eeuwigheid.

Inleiding:

Wachten... op de Geest.
Eensgezind in gebed, horen we straks in het Evangelie.
In angst, in onrust, in het niet-weten,
of fel geraakt door het onrecht.
Wanhopig misschien,
overvallen door gebeurtenissen die benauwen,
door verdriet, eenzaamheid of dood.
Nog niet gelovend, twijfelend en aarzelend,
maar... wachten op de Geest.
Steun zoeken bij elkaar.
Biddend wachten op Pinksteren,
zo kunnen we deze zevende paaszondag het best typeren.

Bidden om Gods ontferming:

Misschien is bidden in alle rust je dag overschouwen,
blij om het mooie dat je beleefde,
spijt om het domme dat je deed
en op het einde niet vergeten te zeggen: dank je wel.
Misschien is bidden samen zoeken naar helende kracht
om het morgen beter te doen.
Misschien is bidden beseffen hoe klein je bent,
bang en hulpeloos.
Aanvaarden dat je de andere zo nodig hebt,
dat de andere jou nodig heeft
en elkaar en God zeggen: dank je wel.
Misschien is bidden helemaal niets doen,
niets zeggen,
maar alleen maar zijn en geloven.
God, leer me hoe ik bidden kan.

We zingen mee met de broeders van Taizé: O Lord hear my prayer

<https://www.youtube.com/watch?v=f51n-yb11dY>

Of voor wie het wat klassieker wenst:

Heer,
wanneer verdriet en zorgen ons
teveel doen twifelen aan uw nabijheid,
leg dan een arm om onze schouder.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, richt ons hart naar U
en leer ons bidden voor andere mensen,
zoals U hebt gebeden voor uw leerlingen.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, Jezus bad voor ons opdat wij zijn Boodschap verder zouden uitdragen,
maar vaak houden we dit maar een tijdje vol
en dan laten wij ons weer meedrijven op de golven van gemakzucht.
Daarom:
Heer, ontferm U over ons.

V.: Heer, leer ons bidden
in goede en minder goede dagen,
vol vertrouwen dat U naar ons luistert. Amen.

Lofprijzing:

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

LOVEN
wil ik de Heer

Openingsgebed:

God,
al hebben onze ogen U nooit gezien,
toch weten we dat U bestaat,
want U hebt ons uw Zoon Jezus gezonden.
Hij heeft ons geleerd wie U bent en hoezeer U ons liefhebt
en Hij gaf ons, op onze beurt, de opdracht
uw liefde zichtbaar te maken aan alle mensen,
ons leven lang tot ook wij bij U terugkeren. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de Apostelen (Hand.1, 12-14)

12 Nadat Jezus naar de hemel was opgestegen
keerden de apostelen van de zogeheten Olijfberg,
die dichtbij Jeruzalem ligt, op een sabbatsreis afstand,
terug naar Jeruzalem.

13 Toen ze de stad binnenkwamen, gingen ze naar de bovenzaal waar ze gewoonlijk
verbleven: Petrus, Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas,
Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus van Alfeüs, Simon de Zeloot en Judas van Jakobus.

14 Zij bleven allen trouw en eensgezind in gebed,
samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en zijn broers.

Antwoordpsalm: Psalm 27 (26) 1, 4, 7-8a

Refr.: Ik reken er op nog tijdens mijn leven
de weldaden van de Heer te ervaren. Alleluia

De Heer is mijn licht en mijn leidsman
wie zou ik vrezen;

De Heer is de schuts van mijn leven,
voor wie zou ik bang zijn?

Eén ding slechts vraag ik de Heer,
meer zal ik niet wensen:
dat ik in Gods huis mag wonen zolang ik leef.

Dat ik de beminnelijkheid van de Heer mag ervaren,
zijn tempel weer met eigen ogen mag zien.

Wil luisteren, Heer, naar mijn roepende stem,
heb medelijden en wil mij verhoren.

Tot U spreekt mijn hart, naar U zie ik op,
uw aanschijn, Heer, tracht ik te zien.

Tweede Lezing: Uit de eerste brief van Petrus (1 Petr. 4, 13-16)

Dierbaren,
13 Wees des te meer verheugd
naarmate u meer deel hebt aan het lijden van Christus.
Dan kunt u ook bij de openbaring van zijn heerlijkheid
juichen van vreugde.

14 Prijs u gelukkig, als men u hoont om de naam van Christus:

het is een teken dat de Geest der heerlijkheid,
die de Geest van God is, op u rust.

15 Zorg dat niemand van u te lijden heeft
als moordenaar of dief of boosdoener
of als iemand die zich mengt in de zaken van anderen.

16 Wie echter als christen lijdt, moet zich niet schamen,
maar God eren met die naam.

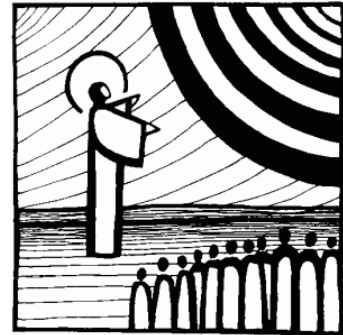
Lied: Aan wat op aarde leeft (ZJ 420)

<https://www.youtube.com/watch?v=BdZKIDtOK5Q>

Aan wat op aarde leeft, geeft Gij hetzelfde brood.
En wie er U om smeekt, wordt met uw Geest gedoopt.
Geef ons dezelfde taal om uw Woord te verstaan.
Bewaar ons in uw hand, bewaar ons in uw Naam.

Wie in uw Vlees gelooft, geeft Gij uw eeuwig Woord.
Omdat Gij zijt gedood, bestaan wij altijd voort.
Leid al wie leven wil uw woning tegemoet
omwille van uw dood, omwille van uw bloed.

O Geest, die levend maakt en voegt het al aaneen.
Wij zijn verstrooid geraakt, maar Gij houdt ons bijeen.
Weersta toch aan de macht die onze harten scheidt,
o alvermogend woord, o licht van eeuwigheid.

Evangelie: Johannes 17, 1-11a

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

1 In die tijd sloeg Jezus zijn ogen op naar de hemel en bad:

`Vader, het uur is gekomen!

Verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijkt.

2 Laat Hem, krachtens de macht die U Hem gegeven hebt over alle mensen,
eeuwig leven schenken aan al degenen die U aan Hem hebt toevertrouwd.

3 Eeuwig leven!

Dat betekent dat ze U, de enige waarachtige God,
leren kennen, en ook degene die U gezonden hebt: Jezus Christus.

4 Ik heb U op aarde verheerlijkt door het werk te volbrengen
dat U Mij te doen hebt gegeven.

5 Verheerlijk Mij nu, Vader, aan uw zijde,
en bekleed Mij met de heerlijkheid
die Ik bij U bezat voordat de wereld bestond.

6 Ik heb uw naam geopenbaard aan de mensen uit de wereld,
die U Mij had toevertrouwd.

Ze waren van U, en U hebt hen aan Mij toevertrouwd.

Ze hebben uw woord ter harte genomen.

7 Nu erkennen ze dat alles wat U Mij gegeven hebt, van U komt.

8 Want de woorden die U Mij gegeven had,
heb Ik aan hen doorgegeven, en zij hebben die aangenomen:
ze hebben naar waarheid erkend dat Ik van U ben uitgegaan;
ze hebben geloofd dat U Mij hebt gezonden.

9 Voor hen bid Ik. Niet voor de wereld,
maar voor hen die U Mij hebt toevertrouwd bid Ik, omdat ze de uwen zijn.

10 Al het mijne is trouwens het uwe

en al het uwe is het mijne
en zo is in hen mijn heerlijkheid zichtbaar geworden.

11 Ik ben al niet meer in de wereld,
maar zij, zij blijven in de wereld achter,
terwijl Ik naar U toe kom.

Overweging(en):

Broeders en zusters,

Wij bevinden ons vandaag tussen Hemelvaart en Pinksteren.

Jezus is opgenomen in de heerlijkheid van de Vader, en de leerlingen blijven achter. Het is een curieuze tijd: een tijd van onzekerheid, van wachten, maar ook van verwachten...

De Heer is niet meer zichtbaar aanwezig zoals vroeger, en toch is Hij niet afwezig. Wij leven, samen met de kerk, in die spanning.

Dat herkennen wij zo vaak ook in ons eigen leven. Er zijn momenten waarop God dichtbij lijkt, en andere momenten waarop wij Hem niet kunnen grijpen. Wij bidden, wij hopen, wij zoeken richting, maar wij weten niet altijd meteen waarheen de weg leidt.

In het evangelie van vandaag horen wij een bijzonder gebed van Jezus. Het is alsof wij even mogen meeluisteren naar het hart van de Heer. Hij staat aan het begin van zijn lijdensweg. Daar bidt Hij. Niet voor zichzelf. Voor zijn leerlingen; voor ons...

En wat vraagt Hij? Niet dat zij beschermd zouden worden tegen alle moeilijkheden. Niet dat hun leven gemakkelijk zou zijn. Hij bidt vooral dat zij één mogen blijven en dat zij verbonden blijven met de Vader.

Zo weten we wat belangrijk is.

Jezus weet dat zijn leerlingen kwetsbaar zijn. Hij kent hun angst, hun verdeeldheid, hun zwakke geloof. Toch vertrouwt Hij hen toe aan de Vader. Hij gelooft in hen!

Ook Petrus spreekt daarover in de tweede lezing. Christen-zijn betekent niet dat alles vanzelf goed gaat. Soms brengt geloof zelfs tegenstand of onbegrip mee. Maar Petrus zegt: "Verheug je als je deel hebt aan het lijden van Christus." Dat klinkt vreemd in onze oren. Toch bedoelt hij: wie leeft vanuit liefde, trouw en waarheid, zal soms weerstand ontmoeten. Maar precies daarin kan Christus nabij zijn.

Wij hoeven daarvoor niet naar verre landen te kijken. Ook vandaag ervaren mensen dat geloven moed vraagt. In een samenleving waarin snelheid, succes en eigenbelang te vaak centraal staan, vraagt het evangelie om een andere houding: trouw, vergeving, dienstbaarheid, geduld, aandacht voor wie zwak is.

De eerste lezing toont ons hoe de leerlingen daarmee omgaan. Na de Hemelvaart keren zij terug naar Jeruzalem. Zij doen niet alsof zij alles begrijpen. Zij maken geen grootse plannen. Zij blijven eensgezind bijeen en volharden in gebed.

Dat is misschien wel de belangrijkste boodschap van deze zondag. De Kerk ontstaat niet uit menselijke kracht, maar uit biddende mensen die zich openstellen voor Gods Geest.

Ook als wij soms denken dat bidden weinig verandert...

Maar het evangelie leert ons iets anders. Gebed is niet vluchten uit de werkelijkheid.

Bidden is ruimte maken zodat God ons hart kan vormen. In gebed leren wij anders kijken: met meer vertrouwen, meer mildheid, meer hoop.

En juist vandaag, tussen Hemelvaart en Pinksteren, worden wij uitgenodigd om samen met Maria en de leerlingen te wachten op de komst van de Geest. Niet passief, maar waakzaam. Niet moedeloos, maar hoopvol.

Want de wereld heeft mensen nodig die vanuit de Geest leven. Mensen die vrede brengen waar verdeeldheid heerst. Mensen die luisteren in plaats van meteen te oordelen. Mensen die trouw blijven wanneer het moeilijk wordt.

Jezus bidt vandaag niet alleen voor zijn eerste leerlingen. Hij bidt ook voor ons. Hij vertrouwt ook óns toe aan de Vader.

Dat mag ons moed geven. Wij staan er niet alleen voor. Christus blijft met zijn Kerk verbonden, ook wanneer wij Hem niet zien. Zijn Geest werkt vaak stil en verborgen, maar werkelijk.

Laten wij daarom in deze dagen bidden om een nieuw Pinksteren: dat wij eenheid mogen bewaren; dat ons geloof standhoudt in moeilijke tijden; dat wij mensen van hoop worden; dat de Heilige Geest ons hart vernieuwt.

Amen.

(Wim Seynaeve)

De voortdurende oproepen om almaar meer te investeren in bewapening maken me onrustig. Opnieuw klinkt de taal van afschrikking, militaire paraatheid en vijandsbeelden. Alsof vrede alleen nog beschermd kan worden met sterkere wapens.

Nochtans weten we hoe snel geweld zijn eigen logica ontwikkelt. Oorlogen veranderen van vorm — met drones, cyberaanvallen en propaganda — maar blijven mensen meeslepen in angst, vernedering en haat.

Daarom vraag ik me af: investeren we wel genoeg in wat mensen werkelijk samenbrengt? In rechtvaardigheid, dialoog, onderwijs, zorg en internationale solidariteit? In het moeizame werk van verzoening?

Zo luister ik ook naar het evangelie van vandaag.

Jezus spreekt vlak voor zijn dood over zijn "verheerlijking". Dat woord schuurt. Want wat betekent die verheffing eigenlijk? Over welke macht gaat het hier?

Ook bij Hemelvaart blijven die woorden van Jezus nazinderen: "Mij is alle macht gegeven in hemel en op aarde." Maar over welke macht spreekt Hij? Toch niet over de macht die overheerst, onderdrukt of zichzelf veilig stelt ten koste van anderen?

Want dan zouden we zijn kruisdood haast vergeten. Alsof het kruis slechts een pijnlijke episode was die God snel heeft uitgewist om Jezus opnieuw op een troon te zetten. Maar dat kan toch niet de kern zijn van het evangelie.

Dat zou uiteindelijk een overwinning zijn van dezelfde bekoring die Jezus in de woestijn afwees. De duivel — de verdeelzaaier, degene die alles verdraait — zei toen: "Kniel voor mij neer en ik geef je alle macht." Maar Jezus heeft die logica geweigerd.

Heel zijn leven heeft Hij een andere weg gewezen. Geen heerschappij gebaseerd op angst, maar gezag dat groeit uit liefde en waarheid. Geen macht die mensen klein maakt, maar een levenshouding die optilt. Hij sprak met gezag, niet met macht. Hij bleef trouw aan de mens, zelfs tot in het lijden. Zelfs zijn vijanden bleef Hij zien als mensen die niet buiten Gods liefde vallen.

Daarom geloof ik dat bidden om geestkracht vandaag betekent: blijven geloven dat de weg van de Bergrede geen naïeve droom is. Dat zorg dragen voor wie ontrecht wordt, opkomen voor wie vernederd wordt, bouwen aan harmonieus samenleven — dat dit de ware weg naar vrede blijft.

Niet de vrede van de wereld, om het met Bijbelse woorden te zeggen. Niet de oude Pax Romana, waarin vrede betekende dat iedereen zich moest onderwerpen aan de macht van het rijk. Maar de vrede van Gods droom: sjaloom. Een vrede als levende harmonie tussen mensen, volkeren en heel de schepping.

In de verheerlijking van Jezus wijst God ons precies dié weg aan. Niet de weg van triomf en overwicht, maar de weg van openheid, trouw en liefde tot het uiterste.

Die levenshouding heeft toekomst. Eeuwige toekomst.

En daarom heeft ook het kruis betekenis.

Moge wij bidden om zijn gezindheid.

Moge zijn Geest ons kracht geven om mensen van vrede te blijven.

(Hans Devos)

Vragen van een leerling

God,
U bent groot in alles,
uw schepping ontvouwt zich majestueus
als een hemels schilderij.
Uw bevrijdende liefde
doet mensen opstaan en verdergaan.
Uw visioen van een bestaan in vrede en recht
doet mensen niet berusten in het bestaande.
Waarom is dan zo weinig van uw
heerlijkheid
te herkennen in mijn grijze bestaan?
Waarom loopt uw kracht zo vaak vast
in mijn onmacht?
Waarom verdrinkt uw Woord
zo gemakkelijk in mijn lege gepraat?
God, wees mij nabij
zoal U Jezus nabij was
en verheerlijk uzelf in mij.

(Ype Kingma in: Een jaar de tijd, Gooi&Sticht, p.140)

In Gods gezelschap

Bidden is niet hoog van de toren blazen,
niet een langdradig en moeizaam gebeuren.
Soms is het vragen om kracht bij ziekte
of om een steuntje in de rug bij een examen.
Op een ander moment is bidden een klacht.
"Waarom moest mij dat overkomen?"
"Waarom laat iedereen mij in de steek?"
Bidden is:
je levensverhaal onder Gods ogen brengen.
Het is zoeken naar een oer-vertrouwen,
naar een fundament voor je leven.
Maar bidden is ook in stilte verwijlen
bij de harmonie in je eigen leven.
Het doet je dankzeggen voor het goede
dat je zomaar mag ontvangen.
Al biddend worden we ons bewust
van het lijden van mensen, van onze wereld.
Ingekeerd in onszelf gaan ons de ogen open.
De droom van God,
dat alles goed is,
wordt voor ons een nieuwe opdracht.
Bidden sluit ons niet af van de werkelijkheid,
maar maakt ons juist ontvankelijk ervoor.
In Gods gezelschap mogen we ons goed voelen.
Hij is er voor ons en wij zijn er voor elkaar.
In zijn gezelschap krijgt ons leven
echt waarde en telkens zicht op toekomst.

(Wim Holterman ofsf)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, de Vader.
Hij is de Bron van alle leven
en houdt van alles wat bestaat.

Ik geloof in Jezus Christus, zijn Zoon.
Hij was mens zoals wij.
In Hem was God midden de mensen.
Hij was goed tot het uiterste.

Daarom verrees Hij tot nieuw leven
en blijft Hij voor alle mensen een licht en een voorbeeld.

Ik geloof dat het evangelie van Jezus een Blijde Boodschap brengt
voor alle mensen van alle tijden.
Ik geloof dat wij zijn spoor moeten volgen
en vrede en eenheid bewerken tussen alle mensen.

Ik geloof in de heilige Geest die stuwt tot leven
en die in volheid aanwezig was in Jezus Christus.

Die Geest blijft ook werken in de Kerk
en overal waar leven groeit en liefde bloeit.
Ik geloof dat God zijn mensen nooit loslaat
en dat het goede het eens zal halen op het kwade.

Ik geloof dat in Jezus het leven zegeviert over de dood
voor alle eeuwigheid. Amen.

Voorbeden:

Uitziende naar de Geest, bidden wij eensgezind tot God.

-Bidden we voor mensen die het niet meer zien zitten,
en dan toch weer in verbondenheid gemeenschap vormen en bidden om Gods Geest.
Laten wij voor hen bidden...

-Bidden we voor mensen die zich niet neerleggen
bij bestaande wanorde en onrechtvaardigheid,
maar opstaan en zich de mond niet laten snoeren door onrecht.
Laten wij voor hen bidden...

-Bidden we voor onszelf,
soms bang, moe en uitgeblust.
Moge Gods Geest over ons komen
en ons zo, solidair met anderen,
laten werken aan vrede en recht voor iedereen.
Laten wij bidden...

God,
versta onze woorden
en maak ons ontvankelijk voor uw Geest.
Dat vragen wij U door Jezus, uw verheerlijkte Zoon.
Amen.

En daarom bleven zij allen eensgezind
volharden in het gebed.

(Handelingen 1,14)

Gebed over de gaven:

God,
wij zijn hier samen rond uw tafel
om dankbaar Jezus te gedenken.
Daartoe hebben we hier brood en wijn aangebracht,
symbolen van zijn blijvende aanwezigheid onder ons.
Zoals dit brood gemaakt is uit vele graankorrels,
zo hopen we,- hoe verschillend wij ook zijn -,
toch samen gestalte te kunnen geven aan uw Boodschap
van rechtvaardigheid, vrede en liefde. Amen.

Groot Dankgebed:

God, onze Heer en Vader,
wij zijn hier bijeen om U te danken,
te loven en te prijzen.
Bij U begint het leven en de liefde;
alles wat wij hebben
hebt U ons geschonken.

U kent ons, U houdt van ons.
U bent de Schepper,
U bent het Begin en het Einde van alles.

Uw Zoon is Mens geworden.
Hij heeft ons geleerd wie U bent.
Samen met Jezus Christus en met elkaar
zijn wij hier om tot U te bidden.

Wij danken U voor heel de aarde:
voor de bergen en de bomen,
voor de zon en de zee,
voor alles wat er groeit en bloeit;
voor het leven en de liefde,
voor de mensen hier en overal.

Alle mensen zijn op weg naar U,
naar uw geluk en vrede voor altijd.
Daarom bidden wij samen: **Heilig ...**

U die ons de aarde geeft om te bewonen,
U weet dat wij tekortschieten
in het verwezenlijken van vrede en gerechtigheid.
Toch roept U ons op
om recht te doen en goed te zijn.
Wij bidden voor hen die het meest weerloos zijn:
kinderen, armen, mishandelde en hongerige mensen,
vluchtelingen, zieken en stervenden,
voor mensen zonder toekomst
en voor allen die groot lijden moeten dragen.

Niet voor de dood, maar voor het leven
hebt U ons gemaakt.
Zend ons uw Geest,
geef ons de kracht
om een beter mens te worden,
zodat wij geen leegte najagen,
geen waarheid ontvluchten,

uw naam niet vergeten en uw wil volbrengen.
Wij willen het brood van deze wereld delen met elkaar
en al het kwaad dat ons wordt aangedaan vergeven,
opdat uw Rijk kome.

Wij richten onze ogen op Jezus van Nazareth,
die uw naam geheiligd heeft,
uw wil volbracht;
die brood en wijn voor ons geworden is,
voedsel en vreugde,
vergeving van zonden.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer,
laat de Geest van uw goedheid
onder ons blijven verder leven.
Moge uw leven en dood
ons helpen ook onszelf te geven
en nooit moedeloos te worden.
Moge wij allen eens opgenomen worden
in het Rijk van uw goedheid, vrede en vreugde.

U hebt het immers gezegd, Heer,
en wij geloven U, dat U ons nooit verlaat.
Door Christus, met Christus en in Christus
bieden wij U dit dankoffer aan
in de gemeenschap van uw Kerk
zoals U het hebt gewild
vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Bereid om ons in te zetten
om uw schepping te helpen bevrijden van onrecht,
verdriet en menonwaardigheid,
bereid om muren af te breken die mensen scheiden,
bidden wij eensgezind het gebed dat Jezus ons leerde:
Onze Vader,...

Heer, aanvaard allen die – volhardend in het gebed –
uitzien naar de komst van uw helpende Geest.
Dan zullen wij een gemeenschap worden waar liefde woont
en kunnen wij vol vertrouwen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

God,
moge uw Rijk van vrede, liefde en gerechtigheid komen,
niet ver van ons, niet later,
maar hier en nu.

Dan zal onze wereld gelijken
op de aarde die Gij voor ons hebt gedroomd.
Help ons vrede te maken voor elkaar,
steun ons bij wat goed is
en laat ons een troost zijn voor elkaar.
De vrede van de Heer zij altijd met U.

Lam Gods

Communie

Communielied: Geest van God, adem van leven

<https://www.youtube.com/watch?v=6MRjOrHjCgk>

**Geest van God, adem van leven
Geest van God, adem van vuur,
Geest van God, troost en kracht: u heiligt ons.**

1. Kom o Geest, kom in ons hart
kom o Geest, wees ons nabij;
Geest van leven, Geest van moed: wij zien naar u uit.

2. Kom, o Geest van heiligheid,
Geest van waarheid kom in ons,
Geest van liefde maak ons één: wij zien naar U uit.

3. Kom o Geest, houd ons bijeen,
Geest van vuur brandt in ons hart.
Kom, o Geest, maak ons nieuw: wij zien naar u uit.

Of kijkend naar een Mariabeeld kun je (zingend) bidden:

DE VELDKAPEL

https://www.youtube.com/watch?v=F99n47VKZQI&list=RDF99n47VKZQI&start_radio=1

Het wemelt in de mei van blonde kleinen, nabij de veldkapel,
De takken van de grote linde deinen, rondom de veldkapel.
Maria hoort de zoete litanieën
der boerenkind'ren en der honigbieën.
Ave Maria, ave Maria

Een paradijs van bloemen ziet men spruiten, nabij de veldkapel,
Terwijl de vogels in de takken fluiten, rondom de veldkapel.
Maria hoort, in 't heilig avondzwijgen,
een jubelsalm van nachtegaleen stijgen.
Ave Maria, ave Maria.

De paterabdij Sint-Sixtus ademt vrede,
nabij de veldkapel.
Zij richten vroom hun stille bede,
rondom de veldkapel.
Maria hoort, terwijl de sterren glanzen,
De naklank van de laatste rozenkransen.
Ave Maria, Ave Maria.

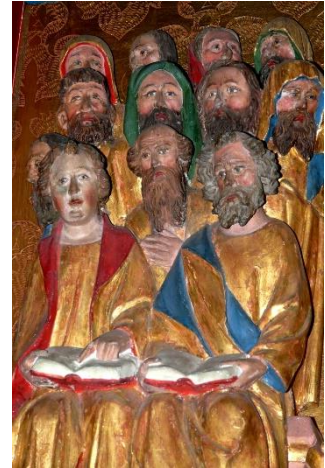

Slotgebed:

God, onze Vader,
het Woord van uw Zoon dat ooit gesproken heeft
blijft klinken tot op vandaag.
Wij bidden U: geef dat wij in de kracht van de Geest
levende getuigen van Hem zijn.
Dit vragen wij U door Jezus die altijd met ons is. Amen.

Zegen en zending:

Schenk ons uw zegen, Heer,
opdat wij steeds de moed zouden hebben
om Hem te volgen die de Weg, de Waarheid en het Leven is:
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Bijna is het zo ver.
Ze zijn teruggekeerd naar Jeruzalem,
ze zijn samen in de bovenzaal,
ze blijven eensgezind volharden in gebed,
de leerlingen samen met de vrouwen,
met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders.

Bijna,
want de Geest is er nog niet.
Ze kunnen nog niet spreken in tongen en talen,
ze kunnen elkaar nog niet onbeperkt verstaan.
In hun stilte zit ook iets van een koppig zwijgen.
In hun stilte zit vastgevroren
dat twee van hen de grootsten wilden zijn ten kost van de rest
en dat ze met z'n allen steden wilden plat branden,
die niet naar hun vrome woorden wilden luisteren.

Bijna, even nog,
en dan komt de adem van Gods Geest
en Hij zal ten volle één maken wat was verdeeld,
schoon maken wat vuil was en onrein.
Hij zal met licht dat vol is van zegen,
weldadig schijnen in hun duisternis.

